

4 วิถีชุมชนสู่พิพิธภัณฑ์มีชีวิต

4 WAYS OF LIFE IN THE FORM OF A LIVING MUSEUM

สุธิดา วรธนะปรกรณ์, สุทธิชาติ โจชอบสันเทียะ, ภัคดี ปริดาศักดิ์,
นุสรรา ทองคลองไทร, อลิศา โชตินนท์ภิกษา

SUTHIDA WATTHANAPAKON, SUTTICHAT JAICHOBSUNTIA, PAKDEE PREEDASAK,
NUSARA THONGKLONGSAI, ALISA CHOTINONPHICHA

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
FACULTY OF HUMANITIES AND SOCIAL SCIENCES, NAKHON RATCHASIMA RAJABHAT UNIVERSITY
จังหวัดนครราชสีมา
NAKHON RATCHASIMA PROVINCE

บทคัดย่อ

บทความเรื่อง 4 วิถีชุมชนสู่พิพิธภัณฑ์มีชีวิต เป็นการนำเสนอสาระผ่านทัศนคติและการศึกษาข้อมูลจากการประมวลสื่อ และประสบการณ์ตรงของคณะผู้เขียน ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการสื่อสารการวิเคราะห์ และวิพากษ์ โดยยกตัวอย่างการศึกษาบริบทเรื่องการออกแบบนิทรรศการหรือพิพิธภัณฑ์มีชีวิต 4 พื้นที่ ได้แก่ ตลาดสามชุก ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก และตลาดคลองสวน 100 ปี ในส่วนของการใช้จุดเด่นเรื่องวิถีชีวิตของชุมชนเป็นกลไกสำคัญในการสร้างบรรยากาศ และความน่าสนใจภายในพิพิธภัณฑ์ขนาดใหญ่ที่เต็มไปด้วยชีวิตชีวาอันเป็นตัวอย่างในการสร้างแหล่งท่องเที่ยวทางสังคมและวัฒนธรรมที่สำคัญของประเทศไทยอันสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ “ไทยแลนด์ 4.0” ภายใต้แนวคิดการสร้างชุมชนนวัตกรรม

คำสำคัญ : วิถีชุมชน, พิพิธภัณฑ์มีชีวิต

ABSTRACT

This article focuses on 4 ways of life in the form of a living museum. It is presented through the attitude, data processing documentation, and authors' experience from both direct experience and related article review. The purposes of this study are to communicate the analysis to criticize an overview by illustrating the study of the context of exhibition design or 4 living museums: Sam Chuk Market, Amphawa Floating Market Damnoen Saduak floating market And Khlong Suan Market 100 year In terms of using the strength of community life, an important mechanism to make emotional. And interesting inside the large museum is vitality. This is an example of creating the important social and cultural tourist attraction in Thailand that is the strategy of "Thailand 4.0" under the concept of creating the Nawatwithi community

Keywords : way of Life, living museum

บทนำ

หลักการและเหตุผล

4 เส้นทางต่างวิถี “หากสายน้ำเปรียบดังวิถี ชุมชนก็คือชีวิตที่ดำเนินไปตามเส้นทางที่ขับเคลื่อนผ่านกาลเวลานั้นใด นักท่องเที่ยวก็เปรียบดังผู้ที่แล่นเรือเพื่อแสวงหาและหวังชื่นชมความงดงามจากภาพของริม 2 ฝั่งแม่น้ำฉั่นนั้น” ซึ่งเส้นทางน้ำที่จะกล่าวถึงนี้ เป็นเส้นทางน้ำที่มีความสัมพันธ์กับวิถีชีวิตริมฝั่งในเส้นทางที่เริ่มเดินทางจากจากจังหวัดสุพรรณบุรี สมุทรสงคราม ราชบุรี และไหลวนกลับสู่พื้นที่ชานเมืองของกรุงเทพมหานครในเขตจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งผู้เขียนมีโอกาสได้เยี่ยมชมและเรียนรู้ถึงความน่าสนใจของชุมชนท้องถิ่นที่มีความพยายามในการดำรงชีวิตให้สอดคล้องกับภูมิประเทศที่เป็นพื้นที่ริมน้ำ ตลอดจนการปรับตัวที่ใช้ประโยชน์จากทุนทางสภาพแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมที่มีในการขับเคลื่อนเพื่อเน้นจุดเด่น ตลอดจนสามารถบูรณาการจนเกิดการเอื้อประโยชน์ทางเศรษฐกิจได้อย่างสอดคล้องลงตัว ซึ่งในบทความนี้มีวัตถุประสงค์ในการนำเสนอเนื้อหาในส่วนของการใช้จุดเด่นเรื่องวิถีชุมชนเหล่านี้เพื่อเป็นกลไกสำคัญในการเป็นสื่อภาพประกอบสำหรับการสร้างบรรยากาศ และความน่าสนใจภายในพิพิธภัณฑ์ขนาดใหญ่ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยชีวิตชีวาที่มีชื่อว่า ตลาดสามชุก ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก และตลาดคลองสวน ซึ่งทั้ง 4 ที่นี้ ถือเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางสังคมและวัฒนธรรมที่สำคัญ ที่มีชื่อเสียงของประเทศไทย โดยมีจุดขายคือการเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่นำเสนอภาพลักษณ์และข้อมูลความน่าสนใจของชุมชนในอดีตที่ยังคงมีชีวิตอยู่ควบคู่ไปกับยุคสมัยของเทคโนโลยีแบบโลกาภิวัตน์ ที่ขับเคลื่อนอย่างรวดเร็วในสังคมปัจจุบัน เปรียบได้กับโอเอซิสทางสังคมที่ช่วยให้พื้นที่เล็กๆ กับผู้คนไทยหาอดีต ได้มีที่สำหรับการหวนคืนและนึกถึงความหลัง พักตัวพักใจจากความวุ่นวายภายใต้บริบทของชาวเมือง และได้มีโอกาสในการเสพย์เนื้อหาของการจัดนิทรรศการที่ตอบสนองต่อผู้สละทั้ง 6 ของผู้เข้าชมได้อย่างแนบเนียน

วัตถุประสงค์

เป็นการสื่อสารการวิเคราะห์ และวิพากษ์ โดยยกตัวอย่างการศึกษาบริบทเรื่องการออกแบบนิทรรศการหรือพิพิธภัณฑ์มีชีวิต 4 พื้นที่ ได้แก่ ตลาดสามชุก ตลาดน้ำอัมพวา ตลาดน้ำดำเนินสะดวก และตลาดคลองสวนในส่วนของการใช้จุดเด่นเรื่องวิถีชีวิตของชุมชนเป็นกลไกสำคัญในการสร้างแหล่งท่องเที่ยวทางสังคมและวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ “ไทยแลนด์ 4.0” ภายใต้แนวคิดการสร้างชุมชนนวัตกรรม

เนื้อเรื่อง

ตลาดสามชุก: เป็นที่แรกที่ผู้เขียนจะกล่าวถึงจากประวัติความเป็นมาของตลาดสามชุกนั้นเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมสำคัญของจังหวัดสุพรรณบุรี ที่เต็มเปี่ยมไปด้วยมนต์เสน่ห์ของบรรยากาศเก่าๆ ที่ทำให้ผู้ไปเยี่ยมชมได้หวนนึกถึงความหลังตลาดแห่งนี้ถูกสร้างขึ้นในปี พ.ศ. 2439 และยังคงสภาพความเป็นมาดังเช่นกาลก่อนโดยอ้างอิงบรรยากาศให้จินตนาการถึงภาพบรรยากาศความรุ่งเรืองของชุมชนการค้าเก่าแก่ของชาวไทยเชื้อสายจีนแห่งสุพรรณบุรีในช่วงสมัยรัชกาลที่ 5 ตลาดสามชุกถูกจัดอันดับ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สำคัญของจังหวัด ซึ่งสามารถบอกเล่าเรื่องราวและเชื่อมโยงภาพอดีตสู่คนยุคปัจจุบันได้อย่างมีมิติครบรสทั้งรูป รส กลิ่น กระทั่งบรรยากาศ ผ่านการจัดแสดงนิทรรศการในทุกๆ อนุของพื้นที่

ในการจัดผังเส้นทางมีการแบ่งพื้นที่ออกเป็นซอยต่างๆ ที่สามารถเดินสวนได้ มีป้ายบอกหมายเลขซอยเพื่อสร้างการจดจำ และสะดวกในการนัดหมายหรือระบุพิกัดของผู้เข้าชม หากได้มีโอกาสในการลัดเลาะไปตามตรอกซอยของตลาด จะพบว่าในทุกพื้นที่นั้นถูกออกแบบและจัดสรรให้มีการสื่อสารข้อมูลที่ชัดเจน รวมทั้งยังมีส่วนในการส่งเสริมบรรยากาศซึ่งกันและกัน โดยผู้เขียนได้แบ่งพื้นที่ตามประโยชน์ในการแสดงข้อมูล ออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ ได้แก่พื้นที่นิทรรศการหลักที่ถูกกำหนดให้เป็นส่วนแสดงข้อมูล และนิทรรศการแฝงซึ่งเป็นพื้นที่เสริมความน่าเชื่อถือ

ของข้อมูลโดยทำหน้าที่ในการเสริมสร้างบรรยากาศ โดยในส่วนของพื้นที่ ที่ถูกกำหนดให้แสดงข้อมูลที่ชัดเจนนั้นพบได้ 2 จุดใหญ่ ได้แก่พื้นที่บริเวณบ้านขุนจ่านง จินารักษ์ ซึ่งเป็นจุดแสดงข้อมูลหลักที่กล่าวถึงประวัติความเป็นมาของตลาดและชุมชน โดยมีการจัดแสดงสื่อนิเทศในหลากหลายลักษณะทั้งแผ่นป้าย แบบจำลองของตลาด การจำลองบรรยากาศที่สอดแทรกเรื่องราวผ่านงานสถาปัตยกรรมและการตกแต่งภายในที่ใกล้เคียงกับของดั้งเดิมให้มากที่สุด ตลอดจนการแทรกของตกแต่งซึ่งเป็นของจริงช่วยสร้างความแนบเนียนให้กับเรื่องราว ซึ่งทั้งหมดจะถูกต่อยอดข้อมูลผ่านผู้บรรยาย ที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดความสนใจ และทำให้เกิดความชัดเจนในการสื่อสารข้อมูลมากยิ่งขึ้น

ภาพที่ 1 บ้านขุนจ่านง จินารักษ์ ตลาดสามชุก
ที่มา <http://www.suphan.biz/Samchuk.htm>

ส่วนจัดแสดงข้อมูลที่สำคัญอีกจุดหนึ่งคือบริเวณห้องน้ำส่วนกลางที่ให้บรรยากาศการการวางผังงานสถาปัตยกรรมแบบจีนที่มีพื้นที่ว่างเป็นลานอเนกประสงค์กลางบ้านและมีต้นไม้ใหญ่คอยให้ร่มเงา ซึ่งพื้นที่ส่วนนี้จะมี การจัดแสดงข้อมูลในรูปแบบของนิทรรศการขนาดเล็กในการจำลองการจัดบ้านและหน้าร้านโดยใช้สิ่งของโบราณมาช่วยสร้างบรรยากาศ และมีการติดป้ายนิเทศที่มีเนื้อหาการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ที่น่าสนใจภายในพื้นที่ตลาด ในลักษณะเป็นแผ่นป้ายแนะนำสถานที่ อันประกอบไปด้วยแผนที่เส้นทางการเดินทางและสินค้าแนะนำ ความเป็นมาที่น่าสนใจของร้านค้าหรือสินค้าดั้งเดิม โดยเจตนาให้ผู้ที่มาใช้ประโยชน์จากพื้นที่ส่วนกลางนี้ได้มีโอกาสศึกษาข้อมูลเบื้องต้นได้ในจุดพักรอนี้

ภาพที่ 2 จุดแสดงข้อมูลบริเวณห้องน้ำส่วนกลาง
ที่มา <http://theephoto21.multiply.com>

ซึ่งนอกเหนือจากการนำเสนอข้อมูลที่ชัดเจนใน 2 จุดที่กล่าวถึงในข้างต้นแล้ว ยังมีในส่วนของการนิทรรศการแฝงซึ่งมีความสำคัญในการสร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์ของข้อมูลโดยเป็นภาพรวมของการจัดการพื้นที่ใช้สอยของตลาดเน้นที่สถาปัตยกรรมเรือนไม้แลห้องแถวที่เรียงรายเป็นร้านรวง และที่อยู่อาศัยของคนในพื้นที่ สินค้าและป้ายที่แสดงถึงความเป็นร้านเก่าแก่ที่มีข้อมูลอ้างอิง สินค้าบางประเภทที่ส่งเสริมและเข้ากับสถานที่อาทิเช่นขนมโบราณของเล่นโบราณ ร้านขายยา ร้านกาแฟเก่าแก่โรงแรม เป็นต้น ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นส่วนส่งเสริมที่สร้างเป็นภาพลักษณ์ที่ชัดเจน และจุดขายสำคัญของตลาดสามชุก

ตลาดน้ำอัมพวา : ในอดีตถือว่าเป็นศูนย์กลางการคมนาคมทางน้ำที่สำคัญของจังหวัดสมุทรสงคราม ตลาดน้ำขนาดใหญ่และชุมชนริมน้ำที่เป็นศูนย์กลางด้านพาณิชย์กรรม ทางเทศบาลตำบลอัมพวาโดยความร่วมมือ ร่วมใจของประชาชนในท้องถิ่น ได้ฟื้นฟูตลาดน้ำอัมพวาขึ้นมาอีกครั้งเพื่ออนุรักษ์ความเป็นอยู่ของชุมชนริมน้ำ ซึ่งในปัจจุบันจะหาได้ยาก ให้สืบทอดตลอดไป โดยใช้ชื่อว่า "ตลาดน้ำอัมพวายามเย็น"ความน่าสนใจในฐานะของพิพิธภัณฑ์มีชีวิตของอัมพวานั้นแบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ ส่วนแรกคือส่วนค้าขาย ซึ่งมีจุดเด่นอยู่ที่การจัดหน้าร้านและพื้นที่การขายที่แฝงการแสดงวิถีชีวิตริมน้ำที่ผสมผสานกับการตกแต่งแบบร่วมสมัย ในสไตล์contemporary ที่มีทั้งภาพลักษณ์ของการจัดพื้นที่ บรรยากาศ และภาพรวมของงานสถาปัตยกรรมบ้านไม้ริมน้ำแบบดั้งเดิมที่มีการตกแต่งที่เสริมบรรยากาศที่ดูทันสมัยแต่ยังคงไม่ขัดตากับเรือค้าขายของคนในท้องถิ่น

ภาพที่ 3 บรรยากาศของตลาดน้ำอัมพวยามเย็น

ที่มา : AttamaSaributr

ส่วนที่สองคือส่วนของการจัดการท่องเที่ยวเชิงระบบนิเวศซึ่งมีจุดขายคือการล่องเรือชมภาพความงดงามและวิถีชีวิตของคนริมน้ำของ 2 ฝั่งแม่น้ำแม่กลองยามพลบค่ำ และการชมหิ่งห้อยยามค่ำคืนโดยรวมแล้วการจัดแสดงเนื้อเรื่องของอัมพวาถูกจัดการในลักษณะของการจัดการระบบและสถานที่ เพื่อใช้บรรยากาศจริงเป็นตัวดำเนินเรื่องโดยอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากหน่วยงานราชการและชาวบ้านในท้องถิ่น ซึ่งมีการอบรมให้ความรู้เรื่องข้อมูลการจัดการท่องเที่ยวและการเป็นไกด์ท้องถิ่นให้กับผู้ประกอบการเรือท่องเที่ยวและชาวบ้านเพื่อส่งต่อข้อมูลที่ถูกต้องครบถ้วนสู่นักท่องเที่ยวที่มาเยี่ยมชม ณ ตลาดน้ำอัมพวาแห่งนี้ได้รับประสบการณ์ทั้งความรู้และความประทับใจจากภาพบรรยากาศจริงไปพร้อมกัน ซึ่งในส่วนของการจัดการระบบและรูปแบบในการแฝงการส่งต่อข้อมูลในการสื่อสารผ่านประสบการณ์ในรูปแบบเช่นนี้สามารถพบได้เช่นกันที่ตลาดน้ำดำเนินสะดวก

ภาพที่ 4 บรรยากาศการล่องเรือชมหิ่งห้อยที่อัมพวา

ที่มา : <http://www.chaosuaphatheaw.net/>

ตลาดน้ำดำเนินสะดวก : เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงมากของราชบุรี เปิดตัวสู่สายตาชาวโลกในฐานะแหล่งท่องเที่ยวครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2510 ในภาพของตลาดลอยน้ำที่คลาคล่ำไปด้วยเรือพายลำย่อม พ่อค้าแม่ค้าสวมเสื้อผ้าพื้นถิ่นแบบชาวสวน พายเรือเร่ขายแลกเปลี่ยนสินค้าเป็นจำนวนมาก ตลาดน้ำดำเนินสะดวกเป็นตลาดน้ำที่เกิดจากการขุดคลองดำเนินสะดวกขึ้นตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชการที่ 4) โดยคลองนี้จะเชื่อมแม่น้ำท่าจีนและแม่น้ำแม่กลองเข้าไว้ด้วยกัน ใช้เวลาขุดประมาณ 2 ปี

ที่มาของชื่อคลองได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 ตลาดน้ำดำเนินสะดวก เป็นตัวอย่างของนิทรรศการมีชีวิตอีกหนึ่งรูปแบบ โดยมีการจัดการท่องเที่ยวที่ใช้วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นเพื่อเป็นจุดขายจุดเด่นคือการให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ในการล่องเรือไปตามร่องสวนเพื่อชมวิถีชีวิตริมน้ำ รวมการเพิ่มอัตราในการจำหน่ายสินค้าริมน้ำ ซึ่งถ้าไม่ได้ล่องเรือก็จะไม่สามารถเข้าถึงกิจกรรมเหล่านี้ได้ ซึ่งความแตกต่างด้านรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ของอัมพวาและตลาดน้ำดำเนินสะดวกที่เห็นได้อย่างชัดเจนคือลักษณะของรูปแบบการเข้าถึง ซึ่งของอัมพวาจะมีการเข้าถึงได้หลายรูปแบบ ในขณะที่ดำเนินสะดวกเป็นการบังคับรูปแบบในการเข้าถึงข้อมูลที่ถูกจัดเตรียมไว้

จุดขายของตลาดน้ำดำเนินสะดวกคือบรรยากาศของการล่องเรือเพื่อสัมผัสประสบการณ์ตรงโดยนักท่องเที่ยวสามารถวางแผน และเลือกชุดเส้นทางได้ตามที่ชาวเรือได้กำหนดไว้ซึ่งในระหว่างการเดินทางจะได้รับข้อมูลจากชาวเรือรวมทั้งยังมีการจัดกิจกรรมของผู้ประกอบการในการให้ความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น อาทิ การแสดงกรรมวิธีการได้มาซึ่งน้ำตาลมะพร้าว การเปิดสวนให้แก่นักท่องเที่ยวได้ชมผลิตภัณฑ์และแวะชื่นชมตามสถานที่สำคัญต่างๆ เป็นต้น

ภาพที่ 5 แม่ค้าพายเรือขายของที่ตลาดน้ำดำเนินสะดวก

ที่มา : www.momypedia.com

ตลาดคลองสวน 100 ปี : ตั้งอยู่ริมคลองประเวศน์บุรีรมย์ ในพื้นที่ 2 จังหวัดคือ ตำบลเทพราช อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา และตำบลคลองสวน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ตลาดคลองสวนเป็นตลาดเก่าแก่ตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 ที่มีคนไทยเชื้อสายจีนได้เข้ามาค้าขายอยู่เป็นส่วนใหญ่ จุดที่สังเกตได้ชัดที่สุดคือมีศาลเจ้าจีนอยู่บริเวณใจกลางของตลาด ซึ่งส่งผลให้ลักษณะของสินค้ารวมไปถึงการตกแต่งร้านค้าส่วนใหญ่ได้รับอิทธิพลการ

ตกแต่งจัดวางที่มีกลิ่นอายของวัฒนธรรมจีนเจือปนอยู่วิถีชีวิตของชาวคลองสวนนั้นถือเป็นพื้นที่ ที่มีความเป็นพหุวัฒนธรรมที่มีทั้งชาวไทยจีน ชาวไทยพุทธ ชาวไทยมุสลิม ได้ผสมผสานการดำรงชีวิตประจำวัน อยู่ร่วมกันอย่างกลมกลืน ซึ่งจะเห็นได้จากสิ่งก่อสร้าง เช่น โรงเจ วัด สุเหร่า ที่ตั้งอยู่เคียงกันอย่างไม่มีการแบ่งแยก

ปัจจุบัน ตลาดคลองสวน 100 ปี อยู่ในความดูแลของ สำนักงานเทศบาลตำบลเทพราช อำเภอบ้านโพธิ์ จังหวัดฉะเชิงเทรา และ สำนักงานเทศบาลตำบลคลองสวน อำเภอบางบ่อ จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งได้สนับสนุนให้ชุมชนในพื้นที่ร่วมกันอนุรักษ์บ้านเรือนรวมทั้งการดำเนินชีวิตให้คงไว้ซึ่งวิถีชีวิตดั้งเดิม ที่มีความเป็นอยู่เรียบง่าย เพื่อเป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมให้ตลาดคลองสวน 100 ปี เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรมที่ยังคงไว้ซึ่งกลิ่นอายของอดีตกาลในช่วงยุคสมัยของรัชกาลที่ 5

การจัดเส้นทางเดินเป็นการจัดแบบการบังคับเส้นทาง แต่สามารถเดินสวนกันได้โดยมีทางเข้าและทางออกหลักเป็นจุดเดียวกัน มีการจัดการบริหารพื้นที่ส่วนกลาง 3 ส่วนได้แก่ ห้องน้ำ ศาลเจ้า และส่วนจัดแสดงข้อมูลประวัติความเป็นมาของตลาดที่มีการจัดป้ายนิเทศ และโมเดลประกอบกับการจัดแสดงของเก่าในลักษณะของการตกแต่งเพื่อเป็นส่วนเน้นสร้างบรรยากาศและให้ข้อมูลแก่ผู้ที่สนใจ โดยมีการเสริมภาพรวมบรรยากาศของตลาดด้วยการจัดร้านของผู้ขาย การติดป้ายเพื่อให้ข้อมูลของร้านเก่าแก่ รวมไปถึงตัวผลิตภัณฑ์ และสินค้าอุปโภคบริโภคต่างๆ ที่ส่วนใหญ่เป็นสินค้าย้อนยุคที่หาได้ยากในตลาดในเมืองในยุคปัจจุบัน ซึ่งองค์ประกอบเหล่านี้ช่วยส่งผลถึงภาพรวมของตลาดชวนให้ชวนนึกถึงช่วงเวลาที่ย้อนกลับไปในวันวานของคุณปู่คุณย่า

ภาพที่ 6 จุดนิทรรศการแสดงข้อมูลหลักของตลาดคลองสวน 100 ปี

ที่มา : www.momypedia.com

สรุป

จากที่ได้กล่าวในข้างต้นนี้เป็นเพียงตัวอย่างของ 4 วิธีของการดำเนินการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่ใช้รูปแบบของการบริหารจัดการ และการออกแบบสร้างสรรค์นิทรรศการที่นำเอาวิถีชีวิตของคนในชุมชนเข้ามาผสมผสานจนเกิดเป็นพื้นที่ของพิพิธภัณฑ์ที่มีชีวิตชีวา อันเป็นสาระสำคัญในการสร้างแรงจูงใจตลอดจนเกิดเป็นกรณีศึกษาให้กับ

รายวิชาการออกแบบนิทรรศการ ซึ่งเป็นรายวิชาหนึ่งของหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาออกแบบนิเทศศิลป์ ที่ช่วยให้เห็นถึงแนวทางในการพัฒนารูปแบบของการจัดนิทรรศการที่เกิดจากการเอื้อประโยชน์ของภาคการปกครองและท้องถิ่น ในการปรับตัวและประยุกต์ใช้ประโยชน์จากต้นทุนทางวัฒนธรรม สังคมและสภาพแวดล้อมที่มีอยู่เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจที่ประสบความสำเร็จได้อย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- 102 ที่ท่องเที่ยวออร์ส. (ม.ป.ป). *ชมตลาดร้อยปีที่เป็นดังเช่นพิพิธภัณฑที่มีชีวิตตลาดสามชุกสุพรรณบุรี*, สืบค้นเมื่อ 11 มกราคม 2558. จาก <http://www.dooasia.com/102travel/082.shtml>
- ท่องเที่ยวไทยดอทคอม. (ม.ป.ป). *ตลาดคลองสวน 100 ปี เทียวตลาดโบราณคลองสวน*, สืบค้นเมื่อ 11 เมษายน 2563. จาก. <https://www.xn--72c5aba9c2a3b8a2m8ae.com/>
- ไปด้วยกันดอทคอม. (ม.ป.ป). *ตลาดน้ำดำเนินสะดวก*, สืบค้นเมื่อ 11 เมษายน 2563. จาก. https://www.paiduaykan.com/76_province/central/ratchaburi/damnoen.html
- ไปด้วยกันแหล่งชุมชนคนชอบเที่ยว. (ม.ป.ป). *สมุทรสงคราม*, สืบค้นเมื่อ 11 มกราคม 2558. จาก. http://www.paiduaykan.com/76_province/central/samutsongkhram/ampawa.html